Κισσεύς. Κισσός.

ως ήρωας.

Μεταφ. Απλ. Trophées Macedoniens

«Κατὰ συνέδραν τῆς Κυρίας Ἐπιτροπείας ἐπὶ τῶν Μακεδονικῶν Ἀθλητικῶν Ἀγώνων δόντες τὴν ὑπερθέσεις ἐφάνησαν ὑπὲρ τοῦ ἀποτελεσθῆναι τὸν ἀγῶνα ἐν Β. 24. ἡμερ. μονα. ἀπὸ ἐξήμισυ ἕως τοῦ ἑβδόμου τοῦ Θερμαϊκοῦ ἀγ. 1913 σ. 350-1.

τὸ εἰσήγαγε λόγῳ ἐπὶ συνάρεσιν καὶ ἀναγόμενος ἐξ οἰκείων ἐπὶ τοὺς ἡρῴους τῆς Βεροίας ἢ τῆς Πιερίας.

Ἐπὶ τὴν χεῖραν αὐτὴν καὶ ἄρχει ἡ πηγὴ τοῦ ῥάδους. ὁ ἐξ ἐκείνων καθέλκεται ἀπὸ τὸν ἀγῶνος καὶ ὁ Καβάλας ἐγένετο νυμφίος τῆς Κισσοῦς. Ἐμμενέκλεια γυναῖκα ὡς βασιλεὺς Περσέως, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐσσοδεύθωσιν ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἑβδόμου τὸ θερμαϊκὸν ἐξήμισυ ὅσον ἡ ὁδὸς Κισσοῦ (2). ἄγγλοι ἐκαράδοξον μακρόθεν

---

(2) Κισσεὺς ἢ Κισσός ἦτον ἡ ὀνομασία ἑνὸς μυθικοῦ βασιλέως τῆς Θράκης, τοῦ ὁποίου ἡ κόρη Εὐάδνη ὀνομαζόμενη (3) ἔκαμε τὸν Ἡρακλῆ νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ ἐκ τῆς Κισσοῦ συνεχωρήθη ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς ἥρωας τῆς μακεδονικῆς βασιλείας. ἐκαρέτησε δὲ καὶ ἡ ἀρχαία Κισσοῦς πόλις εὑρισκομένη ἀπὸ Κισσοῦ, ἐξ οὗ ἀρχαίας εἰς τὸ μέσον τῆς μεγάλης ἀποστάσεως ἡ δυτικὴ ὁδός, ἡ ὁποία ἐφέρετο πρὸς τὴν Μυγδονίαν. ἀλλὰ ἐκαράδοξα ἐὰν ὁ πρίγκιπας ἔσπευδε νὰ ἐπιτύχῃ μεταξὺ τῆς ἀρχῆς τῶν βασιλέων ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα τῆς μετὰ

Κισσεύς Κισσός.

τον Κάρανον σύμμαχον των Ορεστών κατά των Εορδέων (3) . . . .
και ότι εφόνευσε τον Μίδαν βασιλέα της Ημαθίας. Το όνομα Ημαθία
αποδίδεται ιδίως εις την παραθαλασσίαν Μακεδονίαν ήτις εκτείνεται από
τον Αλιάκμονα, όθεν ήρχετο ο Κάρανος, προς τον Αξιόν όπου ο Θραξ βασι-
λεύς είχε τους περιφήμους κήπους των ρόδων. Όλα αυτά τα ονόματα αναφέ-
ρονται εις την εποχήν της λατρείας των ρόδων και των φύλλων. Είναι γνωστόν
το κάλλος των rosalia και του κισσού εν τη θρακική λατρεία και τη Διο-
νυσιακή. Είναι γνωστόν ότι οι [illegible] έκαμνον τότε το φύλλον [illegible] και το
εχάρασσον [illegible] εις το σώμα των. (5)

[illegible] η Καλαίνδρα, φαίνεται ότι ήλθεν από την Θράκην του Παγγαίου. Όπως πο-
[illegible] ήσαν ιεροί εις τους Μακεδόνας της Πιερίας ως και εις τους Θράκας του Παγγαίου, διά-
[illegible] φαίνεται ότι ο Perdrizet [illegible] εν ταις [illegible] του [illegible]
[illegible] γράμματα και διαγράμματα των [illegible] Θρακών (4) . . . ο Αρριανός ανα-
φέρει την χαράν των Μακεδόνων [illegible] τον κισσόν εις το όρος Μηρόν
το οποίον εφύτευσε της Νύσης των [illegible] την οποίαν είχε κτίσει ο Βάκχος. και τον α-
ποίον δεν είχον την ευχαρίστησιν να ίδωσι από της αναχωρήσεώς των εκ Μακεδονίας.
(Αρριαν. Αναβ. V 2.5.) . . . Απόδειξις του σεβασμού των Μακεδόνων προς τον κισσόν είναι
η προσταγή του Αρπάλου [illegible] των οικοδομημάτων του Αλεξάνδρου να φυτεύση κισσούς εις
την Βαβυλώνα (Θεοφρ. IX 4.1)

(3) Abel σ. 407 (Διόδωρος [illegible]) (4) Perdrizet BCH 1895 όπως παραπέμπει εις W. Tomaschek. Brumalia und Rosalia nebst Bemerkungen über d. bessischen Volkstamm (Vienne 1868)

(5) Perdrizet BCH 1911 σ. 114

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ